

DOMINGO SEGUNDO DESPOIS DE NADAL. 2 DE XANEIRO DE 2022

ECOEVANXEO

Catequese Ecosocial desde o Evanxeo do Domingo

SITUACIÓN

**Desde a fe, que imaxe ou representación teño de Deus?
Esta imaxe de Deus, é liberadora?, é achegada?**

Preguntarnos sobre a imaxe ou as representacións que temos de Deus axúdanos na nosa vida de fe. Non é esaxerado dicir que moitas veces relacionámonos cun Deus distante que habita no ceo; un Deus máis preocupado polos nosos intereses relixiosos que pola totalidade da nosa existencia. Sen dúbida este Deus é falso e moi afastado do que nos mostra o Evanxeo. Deus non é afastado nin se desentende de nós e do noso mundo. En Xesús de Nazaré, nacido en Belén, Deus invisible convértese nunha persoa visible, concreta e próxima. Deus está no noso campamento, diranos Xoán no Evanxeo deste domingo.

EVANXEO

Xn 1,1-18

"No principio existía o Verbo, e o Verbo estaba xunto a Deus, e o Verbo era Deus. El estaba no principio xunto a Deus. Por medio del fíxose todo, e sen el non se fixo nada de canto se fixo. Nel estaba a vida, e a vida era a luz dos homes. E a luz brilla na tebra, e a tebra non o recibiu.

Xurdiu un home enviado por Deus, que se chamaba Xoán: este viña como testemuña, para dar testemuño da luz, para que todos cresen por medio del. Non era el a luz, senón o que daba testemuño da luz. O Verbo era a luz verdadeira, que aluma a todo home, vindo ao mundo. No mundo estaba; o mundo fíxose por medio del, e o mundo non o coñeceu.

Veu á súa casa, e os seus non o recibiron. Pero a cantos o recibiron, deulles poder de ser fillos de Deus, aos que cren no seu nome. Estes non naceron de sangue, nin de desexo de carne, nin de desexo de varón, senón que naceron de Deus.

E o Verbo fíxose carne e habitou entre nós, e contemplamos a súa gloria: gloria como do Unixénito do Pai, cheo de graza e de verdade. Xoán dá testemuño del e grita dicindo: «Este é de quen dixer: o que vén detrás de min púxose diante de min, porque existía antes ca min». Pois da súa plenitude todos recibimos, graza tras graza. Porque a lei deuse por medio de Moisés, a graza e a verdade chegaronnos por medio de Xesucristo. A Deus ninguén o viu xamais: Deus unixénito, que está no seo do Pai, é quen o deu a coñecer".

"RESPECTAR E COIDALA CASA COMÚN É UNHA NOVA MANEIRA DE AMAR A DEUS"

REFLEXIÓN

Lemos os primeiros versículos do Evanxeo de Xoán, son os que integran o coñecido “prólogo de Xoán”, himno cristolóxico co que se explicaba ás comunidades de Éfeso a identidade e a orixe de Xesús. Anunciar o “Emmanuel”, o “Deus connosco”, contrastaba co que crían os primeiros cristiáns, especialmente os convertidos do xudaísmo, quen tiñan a imaxe dun Deus “Adonai”, transcendente e afastado (en sintonía co noso razoamento cartesiano) e mantiñan a imaxe dun Deus todopoderoso que liberara os antepasados israelitas da escravitude exipcia. En contraste a esta visión, Xoán preséntanos a Palabra (logos). “Deus fíxose carne para dialogar connosco”, díxonos recentemente o papa Francisco, na bendición Urbi et orbi 2021. E agrega: “El mesmo encarnou en si mesmo este camiño, (do encontro e do diálogo), para que nós puidésemos coñecelo e percorrelo con confianza e esperanza”.

Na Encarnación, a Palabra eterna de Deus, pola cal foi creado todo o Cosmos, toma nosa corporalidade incorporando na súa persoa parte do universo material (cf. LS 135), é dicir, o seu corpo foi constituído, como o noso, con elementos químicos do planeta: osíxeno, calcio, ferro, etc. Á luz da Encarnación os cristiáns recoñecemos que “a natureza non é algo neutro ou carente de valor”, o mesmo Fillo de Deus adquiriu elementos naturais cando se encarnou na persoa de Xesús. Por outra banda, sendo Cristo o primeiro de todos os viventes (cf. Xn 1,2), constitúeo en principio da vida e en principio da recreación. O Fillo encarnado é principio da reconciliación e salvación de todo o creado. Por iso dise que, o destino de plenitude da creación pasa polo misterio de Cristo encarnado (cf. LS 99).

A Palabra encarnada á que nos achega Xoán, tamén nos leva a pensar na revelación de Deus na creación. “Deus fala e a súa Palabra maniféstase na creación (cf. Xén 1,3 ss; Sal 33, 6-9; Sab 9,1) e na historia” (DC 91). Pola súa Palabra foron creados os ceos e a terra (Sal 146,6). Comprendemos entón que, a Palabra de Deus, non só se nos revela na Biblia. Santo Agostiño dicía que Deus se nos revela a través da creación e da Biblia”. A natureza é un espléndido libro no cal Deus nos fala, a súa beleza e sabedoría despréganse en todo o que creou. Cando brilla o sol, cando cae a noite, Deus grítanos o seu amor (cf. LS 85). Por iso comprendemos que a natureza ten un valor en si mesma, máis aló de ser recurso de produción e de consumo.

Volvamos ao Evanxeo, centremos a nosa atención no versículo: “Veu á súa casa, e os seus non o recibiron. Pero a cantos o recibiron, deulles poder de ser fillos de Deus”. Isto é un compartir enorme de Deus connosco, unha tremenda capacidade e responsabilidade para actuar no seu nome, en favor da humanidade e da creación que nos rodea.

COMPROMISO

Que o noso compromiso ao comezo do novo ano sexa optar pola vida, polo amor, pola fraternidade, polo coidado da creación, etc., e promover estas opcións de vida. Porque, como di o santo Padre Francisco na súa mensaxe para a Xornada Mundial pola paz 2022, **“soamente coa nosa colaboración sincera, compromisos firmes, entrega xenerosa e dedicación plena, poderemos lograr un mundo fraterno e ecoloxicamente san”**.

ORACIÓN

Deus da Palabra, da vida e da sabedoría, envíanos o teu Espírito para que sexamos instrumentos de paz e de concordia, para que as nosas familias sexan espazos de amor dinámico, para unha sociedade fraterna e un mundo ecoloxicamente integral e san.

Hna. Gladys De la Cruz HCJC. – Dn. Dr. Saju George SVD. – Traducción: Hno. José F. Reboiras FMS.